19.nedeľa cez rok B, 8.8.2021

Pondelok 9/8 sv.Terézia B. Edita Steinová sviatok	**Senné** **Jastrabie**	**18.00** **17.00**	+Jozef a Anna Hankoščákoví (p.A.P)
Utorok 10/8 sv. Vavrinec, sviatok	**Senné** **Palín** **Z.Široká**	**18.00** **16.00** **17.00**	+Andrej a Ružeena Padoví Gr.kat. Liturgia za farnosť od 16.00 sv.zmierenia
Streda 11/8 sv. Klára, spomienka	**Senné** **Palín**	**18.00** **17.00**	+Oto
Štvrtok 12/8 Féria,sv.JanaF.deChantal	**Senné**	**7.30**	+Stela a Melichar Bujňákoví
Piatok 13/8 Féria, sv.Poncián,sv.Hypolita			
Sobota 14/8 sv.Maximilián M.Kolbe	**Senné** **Jastrabie**	**7.30** **8.30**	+František a Agnesa Kondášoví +Miloš Mazur
Nedeľa 15/8 **Nanebovzatie Panny Márie, slávnosť**	**Senné** **Jastrabie** **Palín** **Z.Široká**	**11.00** **9.00** **10.00** **8.00**	+Peter Farkaš.,Albert M.,Ján Seman zdr.B.p.Jozef Mesaroš ml. s rodinou zdr.B.p.Zuzana s rodinou (p.Čelovská) za farnosť

Oznamy:

- 9.8. je výročný deň zriadenia Košickej arcidiecézy z roku 1804.
- **v nedeľu 15.8. je prikázaný sviatok Nanebovzatia Panny Márie**, **pri sv.omšiach** sa budú **požehnávať byliny a kvety.**
- Chorých v Sennom navštívim v pondelok 9.8.2021 od 8.00 hod.

Milodary na kostol: zvonček 1.8.2021: Senné: 110.92, Jastrabie 68.60, Palín

Zbierka na kostol: Senné: 159€, Jastrabie 40.40, Palín .

Na kostol v Jastrabí: rodina Dušana Tomáša 50€.

Pán Boh zaplať za Váš milodar a službu pre chrám a farnosť!

Senné- rozpis čítaní na mesiac august

Dátum	Čítania a prosby
8.8.2021	Kočišová Božena, Beľan Ján, Baňasová Danielka (prosby)
15.8.2021	Muchová Marta, Farkaš Ďurko, Nemčíková Eva (prosby)
22.8.2021	Dzvoníková Milka, Matta Boris, Farkašová Veronika(prosby)
29.8.2021	Hrešková Ľubka, Tkáč Marián, Iškyová Marcelka (prosby)

Farský list Senné

Rímskokatolícka Farnosť Návštevy Panny Márie

Ročník 12/2021 číslo 32

Príhovor pápeža Františka 1.8.2021 Úvodná scéna z Jn 6,24-35 nám predstavuje niekoľko lodiek plaviacich sa smerom do Kafarnauma: zástup ľudí ide a hľadá Ježiša. Mohli by sme si myslieť, že ide o veľmi dobrú vec, no Evanjelium nás učí, že Boha nestačí len hľadať; treba sa pýtať aj na motív, pre ktorý ho hľadáme. Ježiš totiž prehlasuje: „Nehľadáte ma preto, že ste videli znamenia, ale preto, že ste jedli z chlebov a nasýtili ste sa“. Ľud bol totiž prítomný pri zázraku rozmnoženia chleba, no nepochopil jeho zmysel: zastavil sa len pri vonkajšom zázraku, pri materiálnom chlebe, bez toho, aby šiel ďalej, k zmyslu toho všetkého. Je tu teda prvá otázka, ktorú si my všetci môžeme položiť: prečo hľadáme Pána? Prečo ja hľadám Pána? Aké sú dôvody mojej viery, našej viery? Potrebujeme si to ujasniť, lebo medzi mnohými pokušeniami, ktoré v živote máme, je jedno, ktoré by sme mohli nazvať pokušením modlárstva. To nás ženie hľadať Boha na naše využitie a konzum, na vyriešenie problémov, aby sme vďaka nemu mali to, čo sami nedokážeme dosiahnuť, zo zištnosti. Ale týmto spôsobom viera zostáva povrchná a upätá na zázraky: hľadáme Boha, aby sme sa najedli, a keď sme už sýti, potom na neho zabudneme. V centre takejto nezrelej viery nie je Boh, ale naše potreby. Myslím tým naše zištné záujmy, mnoho vecí... Je správne predkladať Božiemu srdcu naše potreby, ale Pán, ktorý koná ďaleko prevyšujúc naše očakávania, túži žiť s nami predovšetkým vo vzťahu lásky. A pravá láska je nezištná, dáva sa zadarmo: neľúbime preto, aby sme na oplátku dostali nejaké výhody! To je zištnosť; a koľkokrát v našom živote sme zištní. Môže nám pomôcť druhá otázka, tá, ktorú zástup kladie Ježišovi: „Čo máme robiť, aby sme konali Božie skutky?“. Je to akoby ľud vyprovokovaný Ježišom povedal: „Ako máme očistiť naše hľadanie Boha? Ako prejsť od magickej viery, ktorá myslí iba na vlastné potreby, k viere, ktorá sa páči Bohu?“ A Ježiš ukazuje cestu: odpovedá, že Boží skutok je prijať toho, ktorého poslal Otec, teda prijať jeho, samotného Ježiša. Nejde o vytváranie nových náboženských praktík či dodržiavanie špeciálnych predpisov; ide o prijatie Ježiša, prijať ho do života, znamená to žiť s Ježišom príbeh lásky. Bude to on, kto očistí našu vieru. Sami toho nie sme schopní. Pán teda túži mať s nami vzťah lásky: prv než nejaké veci, ktoré by sme dostávali a konali, je tu on, ktorého máme milovať. Ide tu o vzťah s ním, ktorý prekračuje logiku zištnosti a kalkulácie. Toto platí vo vzťahu k Bohu, no platí to aj v našich medziľudských a spoločenských vzťahoch: keď nám ide predovšetkým o uspokojenie našich potrieb, riskujeme, že budeme účelovo využívať ľudí i situácie pre vlastné ciele. Koľkokrát sme len počuli niekoho povedať: „Táto osoba iba využíva ľudí a potom na nich zabudne.“ Využívať ľudí pre vlastný zisk: toto je nepekné. Taká spoločnosť, ktorá stavia do centra zištné záujmy namiesto ľudí, je spoločnosť, ktorá nevytvára život. Pozvaním Evanjelia je toto: namiesto ustarostenosti len o materiálny chlieb, ktorý utišuje hlad, prijmime

Ježiša ako chlieb života a na základe nášho priateľstva s ním sa učme vzájomnej láske k druhým. Milovať nezištne a bez vypočítavosti. Láskou, ktorá sa dáva zadarmo a nie je vypočítavá, bez využívania ľudí, nezištne, štedro, veľkodušne. Teraz prosme Pannu Máriu, tú, ktorá žila ten najkrajší príbeh lásky s Bohom, aby nám vyprosila dar milosti otvoriť sa stretnutiu s jej Synom.

Katechéza o Liste Galaťanom (3): Evanjelium je len jedno

«Čudujem sa, že od toho, ktorý vás povolal v Kristovej milosti, tak rýchlo prebiehate k inému evanjeliu. Ono ani nie je iné, ibaže sú niektorí, čo vás mätú a chcú prekrútiť Kristovo evanjelium. Ale keby sme vám hlásali my alebo aj anjel z neba iné evanjelium, ako sme vám hlásali, nech je prekliaty! » (Gal 1,6-8). Pokiaľ ide o tému evanjelia a evanjelizačného poslania, Pavol sa nadchýna, stráca hlavu. Zdá sa, že nevidí nič iné ako poslanie, ktoré mu zveril Pán. Všetko v ňom je zamerané na toto ohlasovanie a nemá iný záujem, než evanjelium. Je to Pavlova láska, Pavlov záujem, Pavlovo povolanie: ohlasovať. Dokonca prichádza až k tvrdeniu: «Kristus ma neposlal krstiť, ale hlásať evanjelium». Pavol celú svoju existenciu chápe ako povolanie evanjelizovať, dať ľudom spoznať Kristovo posolstvo, oznamovať evanjelium. Hovorí: «Beda mi, keby som evanjelium nehlásal». A keď píše kresťanom v Ríme, predstavuje sa jednoducho takto: «Pavol, služobník Krista Ježiša, povolaný za apoštola, vybraný hlásať Božie evanjelium». To je jeho povolanie. Skrátka, uvedomuje si, že bol „vyčlenený“ na to, aby prinášal evanjelium všetkým, a nemôže robiť nič iné, než sa tomuto poslaniu venovať zo všetkých síl. Preto možno pochopiť smútok, sklamanie, ba až trpkú iróniu apoštola prejavenú Galaťanom, ktorí sa v jeho očiach vydali na nesprávnu cestu, ktorá ich dovedie do bodu bez možnosti návratu: vydali sa na nesprávnu cestu. Opornou osou, okolo ktorej sa všetko točí, je evanjelium. Pavol nemyslí na „štyri evanjeliá“, ako je to pre nás prirodzené. V skutočnosti , v dobe, keď posiela tento list, ešte nebolo napísané žiadne zo štyroch evanjelií. Evanjelium je pre neho to, čo hlása, to čo sa nazýva kerygma, teda ohlasovanie. A ohlasovanie čoho? Ježišovej smrti a vzkriesenia ako zdroja spásy. Evanjelium, ktoré je vyjadrené štyrmi slovesami: Kristus zomrel za naše hriechy podľa Písem; bol pochovaný, bol tretieho dňa vzkriesený podľa Písem a zjavil sa Kéfasovi. Toto je Pavlovo ohlasovanie, hlásanie, ktoré nám všetkým dáva život. Toto evanjelium je naplnením prísľubov a spásou, ponúknutou všetkým ľuďom. Ten, kto ho prijme, je zmierený s Bohom, je prijatý ako skutočný syn a získava dedičstvo večného života. Tvárou v tvár takému veľkému daru, aký dostali Galaťania, si apoštol nevie vysvetliť, ako je možné, že uvažujú o prijatí iného „evanjelia“, možno sofistikovanejšieho, intelektuálnejšieho... iného „evanjelia“. Treba však poznamenať, že títo kresťania sa ešte nevzdali evanjelia, ktoré ohlasoval Pavol. Apoštol vie, že ešte majú čas, aby neurobili chybný krok, ale dôrazne, veľmi dôrazne ich varuje. Jeho prvý argument priamo poukazuje na skutočnosť, že kázanie, ktoré vykonávajú noví misionári - tí, ktorí kážu o novostiach - nemôže byť evanjeliom. Naopak, je to ohlasovanie, ktoré prekrúca pravé evanjelium, pretože im bráni dosiahnuť slobodu - kľúčové slovo - získanú priľnutím k viere. Galaťania sú ešte len „začiatočníkmi“ a ich dezorientácia je pochopiteľná. Ešte nepoznajú komplexnosť Mojžišovho zákona a ich nadšenie z prijímania viery v Krista ich podnecuje k počúvaniu týchto nových kazateľov a namýšľajú si, že ich posolstvo dopĺňa to Pavlovo. Ale to nie je tak. Apoštol však nemôže riskovať kompromisy na tak rozhodujúcej pôde. Evanjelium je len jedno a to práve to, ktoré hlásal on; iné nemôže existovať. Pozor! Pavol nehovorí, že pravé evanjelium je jeho, pretože to on ho ohlasoval, to nie! Nehovorí to. To by bola opovážlivosť, to by bola domýšľavosť. Predovšetkým potvrdzuje, že „jeho“ evanjelium, to isté, ktoré ostatní apoštoli hlásali aj inde, je jediné autentické, pretože je to evanjelium Ježiša Krista. Píše takto: «Bratia, pripomínam vám, že evanjelium, ktoré som vám ja hlásal, nemá ľudský pôvod, lebo ja som ho neprijal, ani som sa ho nenaučil od človeka, ale zo zjavenia Ježiša Krista». Dá sa teda pochopiť, prečo Pavol používa tak tvrdé výrazy. Dvakrát používa výraz „prekliaty“, ktorý poukazuje na požiadavku držať ďaleko od spoločenstva to, čo ohrozuje jeho základy. A toto nové „evanjelium“ ohrozuje základy spoločenstva. V skratke, v tomto bode apoštol nenecháva priestor na vyjednávanie: nemožno vyjednávať. O pravde evanjelia nemožno vyjednávať. Buď prijmeš evanjelium také, aké je, ako bolo hlásané, alebo prijmeš niečo iné. O evanjeliu však nemožno vyjednávať. Nemožno sa znižovať ku kompromisom: viera v Ježiša nie je tovarom na zjednávanie: je to spása, je to stretnutie, je to vykúpenie. Nemožno ju lacno predávať. Táto situácia opísaná na začiatku Listu sa javí ako paradoxná, pretože sa zdá, že všetci zainteresovaní sú vedení dobrými úmyslami. Galaťania, ktorí počúvajú nových misionárov, si myslia, že prostredníctvom obriezky budú ešte oddanejší Božej vôli, a tak budú Pavlovi ešte milší. Zdá sa, že Pavlovi nepriatelia sa riadia vernosťou tradícii prijatej od otcov a veria, že pravá viera spočíva v zachovávaní Zákona. Zoč-voči tejto najvyššej vernosti dokonca ospravedlňujú svoje narážky a podozrenia na účet Pavla, ktorý je považovaný za málo ortodoxného - pravoverného vo vzťahu k tradícii. Sám apoštol si je dobre vedomý, že jeho poslanie má Božskú povahu - zjavil mu ho sám Kristus! - a preto ho vedie totálne nadšenie pre novosť evanjelia, ktoré je radikálnou a nie nejakou prechodnou novosťou: neexistujú „módne“ evanjeliá, evanjelium je vždy nové, je to novosť. Jeho pastoračná dychtivosť ho vedie k prísnosti, pretože vidí veľké riziko, ktoré hrozí mladým kresťanom. Skrátka, je potrebné sa vymaniť z tohto labyrintu dobrých úmyslov, aby sme mohli uchopiť najvyššiu pravdu, ktorá sa predstavuje ako najsúdržnejšia s osobou a kázaním Ježiša a jeho zjavením Otcovej lásky. Toto je dôležité: vedieť rozlišovať. Mnohokrát sme v dejinách videli, a vidíme to aj dnes - niektoré hnutia, ktoré hlásajú evanjelium svojím vlastným spôsobom, niekedy s pravými, vlastnými charizmami; potom však celé evanjelium zveličujú a redukujú na „hnutie“. A to nie je Kristovo evanjelium: je to evanjelium zakladateľa, zakladateľky, a to na začiatku môže pomôcť, áno, ale nakoniec to neprináša ovocie, pretože nemá hlboké korene. Z tohto dôvodu bolo Pavlovo jasné a rozhodné slovo pre Galaťanov spásonosné a je spásonosné aj pre nás. Evanjelium je Kristov dar pre nás, on sám ho zjavuje. Práve to nám dáva život.

Pre vnútornú potrebu Farnosti Návštevy Panny Márie, Senné.
Farár: ThDr. Stanislav Ščerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil);
Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné.
Email: senne@abuke.sk, farasenne@gmail.com, www.farnostsenne.estranky.cz
Náklady na tlač sú 0,10 €. číslo účtu: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.